

юридичне закріплення існуючих у сфері національної безпеки відносин та їхнє правове регулювання; формування нових безпекових відносин, відсутніх у поточний момент, але бажаних чи необхідних із погляду виконання перспективних завдань; ліквідацію відносин і ситуацій, що віджили та гальмують процес реалізації національних інтересів. Правотворча діяльність у сфері безпеки відображає систему теоретико-методологічних, нормативно-правових, інформаційно-аналітичних, організаційно-управлінських, розвідувальних, контррозвідувальних, оперативно-розшукових, кадрових, науково-технічних, ресурсних та інших заходів, спрямованих на створення сприятливих умов для реалізації національних інтересів, джерел добробуту, ефективне функціонування самої системи забезпечення національної безпеки. Саме тому правотворча діяльність вимагає постійного моніторингу актуальності встановлених засад здійснення безпекової політики, а також їх удосконалення відповідно до сучасних обставин.

Таким чином, питання національної безпеки України має кардинально важливе значення в контексті загального розвитку країни, а правотворча діяльність держави має сприяти створенню дійової стратегічної політики, що забезпечуватиме життєво важливі національні інтереси нашої держави. Воєнні події в Україні, а також інтеграція нашої держави до євроатлантичних структур і у світове співтовариство є рушійними чинниками правотворчої діяльності у сфері національної безпеки України і важливо, щоб вибудована політика у сфері національної безпеки спрямовувала нашу країну до стабільності у всіх сферах життєдіяльності українського суспільства.

Література

1. Богуцький П.П. Поняття та ознаки права національної безпеки України. *Інформація і право*. 2018. № 3(26). С. 84-93.

УДК 341.824:338.47 (043.2)

Землянкіна М.П., здобувачка вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент

ПРАВА І СВОБОДИ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ

Права людини разом з інститутами демократії та верховенством права належать до фундаментальних цінностей сучасного суспільства. У зв'язку з подіями, що відбуваються в Україні, частина громадян були вимушені

залишити свої міста та шукати прихисток для своєї родини. Хтось вирішив залишити країну та переїхати за кордон, інші прийняли рішення залишитися на території України, проте у більш безпечному регіоні. Так, станом на кінець листопада 2022 року кількість внутрішньо переміщених осіб (надалі – ВПО) в Україні становить майже сім мільйонів осіб.

Згідно частини 1 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» (надалі – Закон) ВПО – «є громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру» [1]. Проте, такого змісту вищенаведене визначення набуло у 2015 році. До цього статус ВПО не надавався ні іноземцям, ні особам без громадянства, що суперечило положенням міжнародних нормативно-правових актів. Слід зазначити, що підґрунтям прийняття цього Закону стали події, які відбувались у нашій державі з 2014 року, а саме військова агресія Російської Федерації та тимчасова анексія територій Луганської та Донецької областей, а також Автономної Республіки Крим.

В умовах воєнного, або надзвичайного стану слід звернути увагу на те, що в системі прав людини існують права людини і громадянина, які ні в якому випадку та за жодних обставин не можуть бути обмежені [2, с. 214]. ВПО несуть відповідальність за вчинення правопорушень на загальних підставах, як і будь-який громадянин України, користуються тими самими правами і свободами, мають такі самі обов'язки крім випадків, установлених Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України [3, с. 224].

Згідно Порядку надання допомоги на проживання ВПО [4], їм надається щомісячна допомога, розмір якої залежить від наявності інвалідності та віку. Проте, на отримання такої допомоги можуть розраховувати тільки ті ВПО, які проживають у населених пунктах, що є у переліку який затверджує Міністерство з питань реінтеграції. Це повний список місць, де ведуться бої, або місцевість оточена чи тимчасово окупована. Уряд постійно оновлює документ. Станом на 28 жовтня 2022 року у цьому переліку 331 громада [5]. Окрім цього, держава здійснює ряд заходів, направлених на забезпечення ВПО гуманітарною допомогою, включаючи і міжнародну.

Як висновок, можна однозначно стверджувати, що держава опікується ВПО, гарантуючи таким особам певну соціальну допомогу та

забезпечуючи їх права і свободи, надаючи їм безпечне життя. Тобто, правам людини кореспондуються зобов'язання держави, щодо поваги до прав людини, їх забезпечення, захисту і сприяння реалізації. Саме завдяки позитивним зобов'язанням держава повинна забезпечити «горизонтальну» дію прав людини, бо вона відповідає перед людиною за свою діяльність.

Література

1. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014 р. № 1706-VII: станом на 29 жовт. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18#Text> (дата звернення: 06.12.2022).

2. Пильгун Н.В. Право на судовий захист в умовах воєнного стану. Actual problems of learning and teaching methods. International Science Group. 2022. URL: <https://isg-konf.com/wp-content/uploads/2022/12/Actual-problems-of-learning-and-teaching-methods.pdf>

3. Адміністративно-юрисдикційна діяльність Національної поліції України: навч. посіб. МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків: ХНУВС, 2021. 468 с.

4. Деякі питання виплати допомоги на проживання внутрішньо переміщеним особам: Постанова Каб. Міністрів України від 20.03.2022 р. № 332: станом на 20 жовт. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/332-2022-п#Text> (дата звернення: 09.12.2022).

5. Про внесення змін до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25 квітня 2022 року № 75: Наказ Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 28.10.2022 № 248. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1348-22#Text> (дата звернення: 09.12.2022).

УДК 340 (043.2)

Євтушок О.О., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національна академія внутрішніх справ, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Пендюра М.М., к.ю.н., доцент

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ТА ГРОМАДСЬКІСТЬ – ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Воєнна агресія російської федерації на території України внесла масштабні корективи не лише в життя кожного громадянина, а й в організаційно-правову діяльність державних інституцій, особливо це пов'язано з введенням воєнного стану на всій території України, що регламентується Законом України «Про правовий режим воєнного стану»